

## II

(Įstatymo galios neturintys teisės aktai)

## REGLAMENTAI

## TARYBOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) Nr. 1042/2013

2013 m. spalio 7 d.

**kuriuo iš dalies keičiamos Įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 282/2011 nuostatos, susijusios su paslaugų teikimo vieta**

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvą 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos <sup>(1)</sup>, ypač į jos 397 straipsnį,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

kadangi:

(1) Direktyvoje 2006/112/EB, nustatyta, kad nuo 2015 m. sausio 1 d. visos telekomunikacijų, radijo ir televizijos transliavimo bei elektroninėmis priemonėmis teikiamos paslaugos, suteiktos neapmokestinamajam asmeniui, turi būti apmokestinamos valstybėje narėje, kurioje įsisteigęs paslaugas įsigyjantis asmuo, kurioje jis turi nuolatinę gyvenamąją vietą ar paprastai gyvena, nepriklausomai nuo to, kur įsisteigęs tas paslaugas teikiantis apmokestinamasis asmuo. Dauguma kitų paslaugų, teikiamų neapmokestinamajam asmeniui, ir toliau apmokestinamos valstybėje narėje, kurioje įsisteigęs teikėjas;

(2) siekiant nustatyti, kurios paslaugos turi būti apmokestinamos paslaugas įsigyjančio asmens valstybėje narėje, būtina apibrėžti telekomunikacijų, radijo ir televizijos transliavimo ir elektroninėmis priemonėmis teikiamas paslaugas. Visų pirma reikėtų patikslinti radijo ir televizijos transliavimo paslaugų (toliau – transliavimo paslaugos) sąvoką remiantis apibrėžtimis, kurios nustatytos Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2010/13/ES <sup>(2)</sup>;

(3) siekiant patikslinti padėti Tarybos įgyvendinimo reglamente (ES) Nr. 282/2011 <sup>(3)</sup> išvardyti sandoriai, kurie laikomi elektroninėmis priemonėmis teikiamomis paslaugomis, tačiau šis sąrašas nėra išsamus. Sąrašas turėtų būti atnaujinamas ir sudaryti panašūs telekomunikacijų ir transliavimo paslaugų sąrašai;

(4) būtina nustatyti, kas pridėtinės vertės mokesčio (PVM) mokėjimo tikslais yra teikėjas, kai elektroninėmis priemonėmis teikiamos paslaugos arba internetu teikiamos telefono paslaugos, teikiamos paslaugas įsigyjančiam asmeniui per telekomunikacijų tinklus arba sąsają ar portalą;

(5) siekiant užtikrinti, kad taisyklės, kuriomis reglamentuojama transporto priemonių nuomos teikimo vieta ir telekomunikacijų, transliavimo ir elektroninėmis priemonėmis teikiamų paslaugų teikimo vieta, būtų vienodai taikomos, būtina nurodyti, kuri vieta laikoma neapmokestinamojo juridinio asmens įsisteigimo vieta;

(6) siekiant nustatyti, kas atsakingas už PVM mokėjimą už suteiktas telekomunikacijų, transliavimo ar elektroninėmis priemonėmis teikiamas paslaugas, ir atsižvelgiant į tai, kad apmokestinimo vieta yra ta pati, nesvarbu, ar paslaugas įsigyjantis asmuo yra apmokestinamasis ar neapmokestinamasis asmuo, teikėjas turėtų galėti nustatyti paslaugas įsigyjančio asmens statusą vien remdamasis tuo, ar paslaugas įsigyjantis asmuo praneša savo individualų PVM mokėtojo kodą. Pagal bendras taisykles šis statusas turi būti pakeistas, jeigu paslaugas įsigyjantis asmuo vėliau praneša savo individualų PVM mokėtojo kodą. Negavus tokio pranešimo, tiekėjas turėtų likti atsakingas už PVM mokėjimą;

<sup>(1)</sup> OL L 347, 2006 12 11, p. 1.

<sup>(2)</sup> 2010 m. kovo 10 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/13/ES dėl valstybių narių įstatymuose ir kituose teisės aktuose išdėstytų tam tikrų nuostatų, susijusių su audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikimu, derinimo (Audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų direktyva) (OL L 95, 2010 4 15, p. 1).

<sup>(3)</sup> 2011 m. kovo 15 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 282/2011, kuriuo nustatomos Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos įgyvendinimo priemonės (OL L 77, 2011 3 23, p. 1).

- (7) kai neapmokestinamasis asmuo yra įsisteigęs daugiau nei vienoje šalyje arba turi nuolatinę gyvenamąją vietą vienoje šalyje, bet paprastai gyvena kitoje, pirmenybė teikiama tai vietai, kurioje geriausiai užtikrinamas apmokestinimas faktinio vartojimo vietoje. Siekiant išvengti konfliktų dėl valstybių narių jurisdikcijos reikėtų konkrečiai nurodyti faktinio vartojimo vietą;
- (8) reikėtų nustatyti taisykles, kuriomis būtų paaiškinta apmokestinimo tvarka, taikoma transporto priemonių nuomos ir telekomunikacijų, transliavimo ir elektroninėmis priemonėmis teikiamų paslaugų teikimui, teikiams neapmokestinamajam asmeniui, kurio įsisteigimo ar nuolatinės gyvenamosios vietos ar paprastai gyvenamosios vietos praktiškai neįmanoma arba pakankamai užtikrintai negalima nustatyti. Tikslinga, kad tos taisyklės būtų grindžiamos prielaidomis;
- (9) jei esama informacijos, kuria remiantis galima nustatyti paslaugas išgyjančio asmens faktinę vietą, kurioje jis yra įsisteigęs, turi nuolatinę gyvenamąją vietą ar paprastai gyvena, būtina numatyti galimybę prielaidą ginčyti;
- (10) vis dėlto tam tikrais atvejais, kai paslaugos teikiamos retkarčiais, paprastai yra susijusios su nedidelėmis sumomis ir jas teikiant būtinas fizinis paslaugas išgyjančio asmens buvimas, pavyzdžiui, teikiant telekomunikacijų, transliavimo ar elektroninėmis priemonėmis teikiamas paslaugas viešosios prieigos prie belaidžio interneto zonoje ar interneto kaviniėje, arba už kurias paprastai neišrašomi mokėjimo kvitai ar nėra kitų įrodymų apie suteiktą paslaugą, kaip taksofonų atveju, įrodymų, susijusių su vieta, kurioje įsisteigęs paslaugas išgyjantis asmuo arba kurioje jis turi nuolatinę gyvenamąją vietą ar paprastai gyvena, teikimas ir kontrolė būtų neproporcingai didelė našta arba galėtų kelti duomenų apsaugos problemų;
- (11) kadangi neapmokestinamajam asmeniui transporto priemonių nuomos ir telekomunikacijų, transliavimo ir elektroninėmis priemonėmis teikiamų paslaugų apmokestinimo tvarka priklauso nuo to, kur paslaugas išgyjantis asmuo įsisteigęs, turi nuolatinę gyvenamąją vietą ar paprastai gyvena, būtina paaiškinti, kokius įrodymus teikėjas turėtų turėti, kad nustatytų paslaugas išgyjančio asmens vietą tais atvejais, kai nėra nustatyta konkrečių prielaidų ar dėl prielaidų ginčijimo. Tuo tikslu reikėtų sudaryti orientacinį nebaigtinį įrodymų sąrašą;
- (12) siekiant užtikrinti, kad su nekilnojamoju turtu susijusių paslaugų teikimui būtų taikoma vienoda apmokestinimo tvarka, reikia apibrėžti nekilnojamojo turto sąvoką. Reikėtų konkrečiai nurodyti, kiek glaudus turėtų būti ryšys su nekilnojamoju turtu, taip pat reikėtų sudaryti sandorių, kurie laikomi su nekilnojamoju turtu susijusiomis paslaugomis, sąrašą, kuris nebūtų baigtinis;
- (13) taip pat būtina paaiškinti, kokia apmokestinimo tvarka taikoma paslaugų teikimui, kai paslaugas išgyjančiam asmeniui suteikiama įranga, kad jis atliktų su nekilnojamoju turtu susijusius darbus;
- (14) dėl praktinių priežasčių reikėtų paaiškinti, kad telekomunikacijų, transliavimo ir elektroninėmis priemonėmis teikiamos paslaugos, kurias apmokestinamasis asmuo savo vardu teikia kartu su apgyvendinimu viešbučiuose arba panašią veiklą vykdančiose įstaigose, teikimo vietos nustatymo tikslais turėtų būti laikomos suteiktomis tose vietose;
- (15) pagal Direktyvą 2006/112/EB leidimas įeiti į kultūros, meno, sporto, mokslo, švietimo, pramogų ar panašius renginius, visais atvejais turi būti apmokestinamas faktinėje renginio vietoje. Reikėtų aiškiai nustatyti, kad tai taip pat taikoma atvejais, kai bilietus į tokius renginius parduoda ne rengėjas tiesiogiai, o jie platinami per tarpininkus;
- (16) pagal Direktyvą 2006/112/EB prievolė mokėti PVM gali būti taikoma arba prieš prekių pateikimą ar paslaugų suteikimo metu, arba netrukus po to. Kai telekomunikacijų, transliavimo ar elektroninėmis priemonėmis teikiamos paslaugos teikiamos perėjimo prie naujų paslaugų teikimo vietos taisyklių laikotarpiu, su teikimu susijusios sąlygos ar skirtingas taikymas valstybėse narėse gali lemti dvigubą apmokestinimą arba neapmokestinimą. Siekiant to išvengti ir užtikrinti vienodą taikymą valstybėse narėse, būtina nustatyti pereinamojo laikotarpio nuostatas;
- (17) taikant šį reglamentą valstybėms narėms gali būti tikslinga priimti teisėkūros priemonės, kuriomis apribojamos tam tikros teisės ir prievolės, nustatytos Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 95/46/EB<sup>(1)</sup>, kad būtų apsaugoti svarbūs ekonominiai ar finansiniai valstybės narės ar Europos Sąjungos interesai, įskaitant ir monetarinius, biudžeto ar mokesčių klausimus, kai tokios priemonės yra būtinos ir proporcingos atsižvelgiant į mokesstinio sukčiavimo ir mokesčių slėpimo riziką valstybėse narėse ir į poreikį užtikrinti teisingą PVM surinkimą pagal šį reglamentą;

<sup>(1)</sup> 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 281, 1995 11 23, p. 31).

- (18) turėtų būti pateikta nekilnojamojo turto sąvoka tam, kad būtų užtikrinta vienoda paslaugų, susijusių su nekilnojamoju turtu, valstybėse narėse taikoma apmokestinimo tvarka. Tokios sąvokos pateikimas galėtų turėti nemažą poveikį teisėkūros ir administracinei praktikai valstybėse narėse. Nedarant poveikio valstybėse narėse jau taikiems teisės aktams ar praktikai, ta sąvoka turėtų būti pateikta vėliau, kad būtų užtikrintas sklandus perėjimas;
- (19) todėl Įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 282/2011 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ;

#### 1 straipsnis

Įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 282/2011 iš dalies keičiamas taip:

1. IV slyrius iš dalies keičiamas taip:

a) įterpiami šie straipsniai:

„6a straipsnis

1. Telekomunikacijų paslaugos, kaip apibrėžta Direktyvos 2006/112/EB 24 straipsnio 2 dalyje, visų pirma, yra:

- a) fiksuotojo arba judriojo ryšio telefono paslaugos balsui, duomenims ir vaizdai perduoti ir perjungti, įskaitant su vaizdu susijusias telefono paslaugas (vaizdo telefono paslaugas);
- b) internetu teikiamos telefono paslaugos, įskaitant IP telefoniją (VoIP);
- c) balso paštas, skambučio laukimas, skambučio persiuntimas, skambintojo atpažinimas, trišalis skambinimas ir kitos skambučių valdymo paslaugos;
- d) ieškos paslaugos;
- e) audioteksto paslaugos;
- f) faksas, telegrafas ir teleksas;
- g) prieiga prie interneto, įskaitant žiniatinklį;
- h) privačios tinklų jungtys telekomunikacijų ryšiams, kuriais išimtinai naudojasi paslaugas įsigyjantis asmuo.

2. Telekomunikacijų paslaugos, kaip apibrėžta Direktyvos 2006/112/EB 24 straipsnio 2 dalyje, nėra:

- a) elektroniniu būdu teikiamos paslaugos;

- b) radijo ir televizijos transliavimo paslaugos (toliau – transliavimo paslaugos).

#### 6b straipsnis

1. Transliavimo paslaugos apima garso ir garso bei vaizdo turinio paslaugas, kaip antai radijo ir televizijos programas, kurias ryšių tinklais teikia žiniasklaidos paslaugų teikėjas arba kurios teikiamos jo redakcine atsakomybe ir kurios skirtos plačiajai visuomenei vienu metu klausyti arba žiūrėti pagal programos tvarkaraštį.

2. 1 dalis visų pirma taikoma:

- a) radijo arba televizijos programoms, kurios perduodamos ar pakartotinai perduodamos radijo arba televizijos tinklu;
- b) internetu arba panašiu elektroniniu tinklu (IP srautinis duomenų siuntimas) platinamoms radijo arba televizijos programoms, jeigu jos transliuojamos tuo pačiu metu kaip radijo arba televizijos tinklu perduodamos ar pakartotinai perduodamos programos.

3. 1 dalis netaikoma:

- a) telekomunikacijų paslaugoms;
- b) elektroniniu būdu teikiamoms paslaugoms;
- c) informacijos teikimui apie tam tikras užsakomąsias programas;
- d) transliavimo arba perdavimo teisių perleidimui;
- e) transliavimui priimti naudojamos techninės įrangos arba patalpų nuomai;
- f) internetu arba panašiu elektroniniu tinklu (IP srautinis duomenų siuntimas) platinamoms radijo arba televizijos programoms, nebent jos transliuojamos tuo pačiu metu kaip radijo arba televizijos tinklu perduodamos ar pakartotinai perduodamos programos.“;

b) 7 straipsnio 3 dalis iš dalies keičiama taip:

i) įvadinė frazė pakeičiama taip:

„3. 1 dalis netaikoma.“;

ii) a punktas pakeičiamas taip:

„a) transliavimo paslaugoms.“;

iii) q, r ir s punktai išbraukiami;

iv) papildoma šiais punktais:

„t) internetu užsakytiems bilietams į kultūros, meno, sporto, mokslo, švietimo, pramogų ar panašius renginius;

u) internetu užsakytiems apgyvendinimo, automobilių nuomos, maitinimo paslaugų, keleivių vežimo ar panašioms paslaugoms.“;

c) įterpiamas šis straipsnis:

„9a straipsnis

1. Taikant Direktyvos 2006/112/EB 28 straipsnį, kai elektroninėmis priemonėmis teikiamos paslaugos teikiamos per telekomunikacijų tinklą, sąsają ar portalą, pavyzdžiui, taikmenų parduotuvę, laikoma, kad teikiant tas paslaugas dalyvaujantis apmokestinamasis asmuo, veikia savo vardu, bet tų paslaugų teikėjo naudai, nebent tas apmokestinamasis asmuo tą teikėją yra aiškiai nurodęs kaip teikėją ir tai yra atspindėta šalių sutartinėse sąlygose.

Kad būtų laikoma, jog tas elektroninėmis priemonėmis teikiamų paslaugų teikėjas yra apmokestinamojo asmens aiškiai nurodytas kaip tų paslaugų teikėjas, turi būti įvykdytos šios sąlygos:

- a) kiekvieno teikiant tas elektroninėmis priemonėmis teikiamas paslaugas dalyvaujančio apmokestinamojo asmens išrašytoje ar pateiktoje sąskaitoje faktūroje privalo būti nurodyta, kokios tai paslaugos, ir jų teikėjas;
- b) paslaugas išigyjančiam asmeniui išrašytoje ar pateiktoje sąskaitoje ar kvite privalo būti nurodyta, kokios tai elektroninėmis priemonėmis teikiamos paslaugos, ir jų teikėjas;

Šios dalies taikymo tikslais, apmokestinamasis asmuo, kuris elektroninėmis priemonėmis teikiamų paslaugų teikimo atžvilgiu patvirtina, kad paslaugas išigyjantis asmuo apmokestinamas ar patvirtina paslaugų teikimą arba nustato bendrąsias paslaugų teikimo sąlygas, negali aiškiai nurodyti kito asmens kaip tų paslaugų teikėjo.

2. 1 dalis tai pat taikoma tais atvejais, kai internetu teikiamos telefono paslaugos, įskaitant IP telefoniją (VoIP), yra teikiamos per telekomunikacijų tinklą, sąsają ar portalą, pavyzdžiui, taikmenų parduotuvę, laikantis tokių pačių sąlygų kaip nurodytosios toje dalyje.

3. Šis straipsnis netaikomas apmokestinamajam asmeniui, kuris tik tvarko mokėjimus už elektroninėmis priemonėmis teikiamas paslaugas ar internetu teikiamas telefono paslaugas, įskaitant IP telefoniją (VoIP), ir kuris nedalyvauja teikiant tas elektroninėmis priemonėmis teikiamas ar telefono paslaugas.“

2. V skyrius iš dalies keičiamas taip:

a) 1 skirsnyje įterpiami šie straipsniai:

„13a straipsnis

Vieta, kurioje yra įsisteigęs neapmokestinamasis juridinis asmuo, kaip nurodyta Direktyvos 2006/112/EB 56 straipsnio 2 dalies pirmoje pastraipoje ir 58 bei 59 straipsniuose, yra:

- a) vieta, kurioje vykdomos jo centrinio administravimo funkcijos, arba
- b) bet kokio kito padalinio, kuris apibūdinamas kaip pakankamai nuolatinis ir turintis tinkamą žmogiškųjų ir techninių išteklių struktūrą, kad galėtų gauti jam teikiamas paslaugas ir jomis naudotis savo reikmėms, vieta.

13b straipsnis

Taikant Direktyvą 2006/112/EB „nekilnojamas turtas“ yra:

- a) bet kuris konkretus žemės plotas ant žemės paviršiaus ar po juo, kurio nuosavybės ir valdymo teisės gali būti sukurtos;
- b) bet kuris pastatas ar konstrukcija, įtvirtinti ant žemės arba žemėje virš arba žemiau jūros lygio, kurių negalima lengvai išmontuoti arba perkelti į kitą vietą;
- c) bet kuris sumontuotas daiktas, kuris yra pastato ar konstrukcijos sudedamoji dalis, be kurios pastatas ar konstrukcija būtų neužbaigti, pavyzdžiui, durys, langai, stogai, laiptai ir liftai;
- d) bet kuris daiktas, įrenginys ar mašina, stacionariai sumontuoti pastate ar konstrukcijoje, kurių negalima perkelti į kitą vietą nesugriovus ar nepakeitus pastato ar konstrukcijos.“;

b) 18 straipsnio 2 dalis papildoma šia pastraipa:

„Tačiau, neatsižvelgdamas į turimą priešingą informaciją, telekomunikacijų, transliavimo ar elektroninėmis priemonėmis teikiamų paslaugų teikėjas gali laikyti Bendrijoje įsisteigusį paslaugas įsigyjantį asmenį neapmokestinamuoju asmeniu, jei tas paslaugas įsigyjantis asmuo nepašė jam savo individualaus PVM mokėtojo kodo.“;

c) 24 straipsnis pakeičiamas taip:

„24 straipsnis

Jeigu paslaugos, kurioms taikoma Direktyvos 2006/112/EB 56 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipą arba 58 ir 59 straipsniai, yra teikiamos neapmokestinamajam asmeniui, kuris yra įsisteigęs daugiau nei vienoje šalyje arba turi nuolatinę gyvenamąją vietą vienoje šalyje ir įprastą gyvenamąją vietą kitoje, pirmenybė teikiama:

- a) neapmokestinamojo juridinio asmens atveju – šio reglamento 13a straipsnio a punkte nurodytai vietai, išskyrus atvejus, kai esama įrodymų, kad paslauga naudojama to straipsnio b punkte nurodytame padalinyje;
- b) fizinio asmens atveju – vietai, kurioje jis paprastai gyvena, nebent yra įrodymų, kad paslauga naudojama jo nuolatinėje gyvenamojoje vietoje.“;

d) 4 skirsnis iš dalies keičiamas taip:

i) įterpiami šie poskirsniai:

„3a poskirsnis

**Prielaidos dėl paslaugas įsigyjančio asmens vietos**

24a straipsnis

1. Taikant Direktyvos 2006/112/EB 44, 58 ir 59a straipsnius, jei telekomunikacijų, transliavimo ar elektroninėmis priemonėmis teikiamų paslaugų teikėjas tas paslaugas teikia tokioje vietoje kaip telefono būdelė, telefono kioskas, viešoji prieiga prie belaidžio interneto, interneto kavinė, restoranas arba viešbučio vestibulius, kai paslaugą įsigyjantis asmuo turi fiziškai būti toje vietoje, kad tas teikėjas jam suteiktų paslaugą, daroma prielaida, kad paslaugas įsigyjančio asmens įsisteigimo vieta, nuolatinė gyvenamoji vieta, ar vieta, kurioje jis paprastai gyvena, yra toje vietoje ir joje paslaugos faktiškai gaunamos ir jomis naudojama.

2. Jeigu šio straipsnio 1 dalyje nurodyta vieta yra keleivius Bendrijoje vežančiame laive, orlaivyje arba traukinyje, vykstančiame pagal keleivių vežimo

Bendrijoje maršrutą pagal Direktyvos 2006/112/EB 37 ir 57 straipsnius, vietos šalis yra keleivių vežimo maršruto pradžios šalis.

24b straipsnis

Taikant Direktyvos 2006/112/EB 58 straipsnį, kai telekomunikacijų, transliavimo ar elektroninėmis priemonėmis teikiamos paslaugos teikiamos neapmokestinamajam asmeniui:

- a) per jo fiksuotojo ryšio telefono liniją, daroma prielaida, kad paslaugas įsigyjančio asmens įsisteigimo vieta, nuolatinė gyvenamoji vieta ar vieta, kurioje jis paprastai gyvena, yra fiksuotojo ryšio telefono linijos įdiegimo vieta;
- b) per judriojo ryšio tinklus, daroma prielaida, kad paslaugas įsigyjančio asmens įsisteigimo vieta, nuolatinė gyvenamoji vieta, ar vieta, kurioje jis paprastai gyvena, yra šalyje, kurios judriojo ryšio telefono kodas yra nurodytas SIM kortelėje, naudojtoje gaunant tas paslaugas;
- c) kurioms reikalingas dekoderis ar panašus prietaisas arba dekodavimo kortelė, ir kai nenaudojama fiksuotojo ryšio telefono linija, daroma prielaida, kad paslaugas įsigyjančio asmens įsisteigimo vieta, nuolatinė gyvenamoji vieta ar vieta, kurioje jis paprastai gyvena, yra vieta, kurioje yra tas dekoderis ar panašus prietaisas, arba jeigu ji nežinoma, vieta, į kurią išsiųsta dekodavimo kortelė, skirta ten naudoti;

d) kitomis sąlygomis, nei nurodytos šio reglamento 24a straipsnyje ir šio straipsnio a, b ir c punktuose, daroma prielaida, kad paslaugas įsigyjančio asmens įsisteigimo vieta, nuolatinė gyvenamoji vieta arba vieta, kurioje jis paprastai gyvena, yra ta, kurią nustato teikėjas remdamasis šio reglamento 24f straipsnyje nurodytais dviem vienas kitam neprieštaraujančiais įrodymais.

24c straipsnis

Taikant Direktyvos 2006/112/EB 56 straipsnio 2 dalį, kai transporto priemonės nuomos, išskyrus trumpalaikę nuomą, paslauga teikiama neapmokestinamajam asmeniui, daroma prielaida, kad paslaugas įsigyjančio asmens įsisteigimo vieta, nuolatinė gyvenamoji vieta arba vieta, kurioje jis paprastai gyvena, yra ta, kurią nustato teikėjas remdamasis šio reglamento 24e straipsnyje nurodytais dviem vienas kitam neprieštaraujančiais įrodymais.

**3b poskirsnis****Prielaidų ginčijimas***24d straipsnis*

1. Kai teikėjas teikia paslaugą išvardytą Direktyvos 2006/112/EB 58 straipsnyje, jis gali nuginčyti šio reglamento 24a straipsnyje arba 24b straipsnio a, b arba b punktuose nurodytą prielaidą, jeigu jis pateikia tris vienas kitam neprieštaraujančius įrodymus, iš kurių matyti, kad paslaugą išsigyjantį asmens įsteigimo vieta, nuolatinė gyvenamoji vieta arba vieta, kurioje jis paprastai gyvena, yra kitur.

2. Mokesčių institucija gali nuginčyti prielaidas, padarytas pagal 24a, 24b arba 24c straipsnį, jeigu yra teikėjo įvykdyto netinkamo naudojimo ar piktnaudžiavimo požymių.

**3c poskirsnis****Paslaugas išsigyjantį asmens vietos nustatymo įrodymai ir prielaidų ginčijimas***24e straipsnis*

Siekiant taikyti Direktyvos 2006/112/EB 56 straipsnio 2 dalyje numatytas taisykles ir vykdyti šio reglamento 24c straipsnyje nustatytus reikalavimus, kaip įrodymai visų pirma naudojami:

- a) paslaugas išsigyjantį asmens sąskaitos siuntimo adresą;
- b) banko duomenys, kaip antai vieta, kurioje yra mokėjimui naudojama banko sąskaita, ar to banko turimas paslaugas išsigyjantį asmens sąskaitos siuntimo adresą;
- c) paslaugas išsigyjantį asmens išsinuomos transporto priemonės registracijos duomenys, jeigu tą transporto priemonę būtina registruoti vietoje, kurioje ji naudojama, ar kita panaši informacija;
- d) kita komerciškai svarbi informacija.

*24f straipsnis*

Taikant Direktyvos 2006/112/EB 58 straipsnyje numatytas taisykles ir vykdant šio reglamento 24b straipsnio d punkte arba 24d straipsnio 1 dalyje nustatytus reikalavimus, kaip įrodymai visų pirma naudojami:

- a) paslaugas išsigyjantį asmens sąskaitos siuntimo adresą;

b) paslaugas išsigyjantį asmens naudojamo prietaiso interneto protokolo (IP) adresą ar bet koks kitas geografinės vietos nustatymo būdas;

c) banko duomenys, kaip antai vieta, kurioje yra mokėjimui naudojama banko sąskaita, ar to banko turimas paslaugas išsigyjantį asmens sąskaitos siuntimo adresą;

d) tarptautinis judriojo ryšio abonentų identifikatoriaus (IMSI) judriojo ryšio šalies kodas, saugomas abonentų atpažinimo modulio (SIM) kortelėje, kurią naudoja paslaugas išsigyjantis asmuo;

e) paslaugas išsigyjantį asmens fiksuotojo telefono ryšio linijos, kuria jam teikiama paslauga, vieta;

f) kita komerciškai svarbi informacija.“;

ii) įterpiamas šis poskirsnis:

**„6a poskirsnis****Su nekilnojamoju turtu susijusių paslaugų teikimas***31a straipsnis*

1. Su nekilnojamoju turtu susijusios paslaugos, kaip nurodyta Direktyvos 2006/112/EB 47 straipsnyje, yra tik tos paslaugos, kurios yra pakankamai tiesiogiai susijusios su tuo turtu. Laikoma, kad paslaugos yra pakankamai tiesiogiai susijusios su nekilnojamoju turtu šiais atvejais:

- a) kai jos susijusios su nekilnojamoju turtu, tas turtas yra paslaugos sudedamoji dalis ir yra būtinas ir esminis teikiamos paslaugos elementas;
- b) kai jos teikiamos arba skirtos nekilnojamajam turtui ir jomis siekiama teisiškai arba fiziškai pakeisti tą turtą.

2. 1 dalis visų pirma taikoma:

- a) konkrečiam žemės plotui skirtų pastatų ar pastatų dalių planų rengimui, nesvarbu ar pastatas pastatomas, ar ne;
- b) priežiūros statybos vietoje ar apsaugos paslaugų teikimui;
- c) pastato statybai ant žemės, taip pat su pastatu arba pastato dalimis susijusiems statybos ir griovimo darbams;

- d) stacionarių konstrukcijų statybai ant žemės, taip pat su stacionariomis konstrukcijomis, kaip antai dujų, vandens, nuotekų ir pan. vamzdynų sistemomis, susijusiems statybos ir griovimo darbams;
- e) su žeme susijusiems darbams, įskaitant žemės ūkio paslaugas, pavyzdžiui, žemės dirbimą, apšėlimą, drėkinimą ir tręšimą;
- f) nekilnojamojo turto rizikos ir vientisumo tikrinimui ir vertinimui;
- g) nekilnojamojo turto vertės nustatymui, be kita ko, kai tokia paslauga reikalinga draudimo tikslais siekiant nustatyti turto, kaip užstato už paskolą, vertę arba įvertinti riziką ir žalą kilus ginčams;
- h) nekilnojamojo turto, išskyrus nurodytąjį 3 dalies c punkte, nuomai, įskaitant prekių saugojimą konkrečioje turto dalyje, kuri skirta išimtinai paslaugas įsigyjančiam asmeniui naudoti;
- i) apgyvendinimo paslaugų teikimui viešbučiuose ar panašią veiklą vykdančiose sektoriuose, pavyzdžiui, poilsiavietėse ar stovyklauti įrengtose vietose, įskaitant teisę apsistoti konkrečioje vietoje dėl pakaitinio naudojimosi teisę pasikeitimo ir pan.;
- j) teisių, išskyrus nurodytąsias h ir i punktuose, naudoti visą nekilnojamąjį turtą arba jo dalis suteikimui ar perleidimui, įskaitant leidimą naudoti turto dalį, kaip antai, žvejybos ir medžioklės teisių suteikimą, galimybę patekti į oro uosto laukiamąsias sales arba naudotis infrastruktūra, už kurią imamas mokestis, pavyzdžiui, tiltu arba tuneliu;
- k) pastato arba pastato dalių priežiūrai, renovacijai ir remontui, įskaitant tokius darbus kaip valymas, plytelių klojimas, tapetavimas ir parketo klojimas;
- l) stacionarių konstrukcijų, kaip antai dujų, vandens, nuotekų ir pan. vamzdynų sistemų, priežiūrai, renovacijai ir remontui;
- m) mašinų ar įrenginių instaliavimui ar surinkimui, kai instaliuoti ar surinkti jie laikomi nekilnojamoju turtu;
- n) mašinų ar įrenginių priežiūrai ir remontui, tikrinimui ir priežiūrai, jeigu tos mašinos ar įrenginiai laikomi nekilnojamoju turtu;
- o) turto valdymui, susijusiam su turto savininko arba jo naudai vykdomu komercinės, pramoninės ar gyvenamosios paskirties nekilnojamojo turto eksploatavimu, išskyrus investicijų į nekilnojamąjį turtą, portfelio valdymą, nurodytą 3 dalies g punkte;
- p) tarpininkavimui, susijusiam su nekilnojamojo turto pardavimu arba nuoma ir tam tikrų teisių į nekilnojamąjį turtą arba daiktinių teisių į nekilnojamąjį turtą (laikomą arba nelaikomą materialiuoju turtu) nustatymu arba perleidimu, išskyrus 3 dalies d punkte nurodytą tarpininkavimą;
- q) teisinėms paslaugoms, susijusioms su nuosavybės teisės į nekilnojamąjį turtą perleidimu, tam tikrų teisių į nekilnojamąjį turtą arba daiktinių teisių į nekilnojamąjį turtą (laikomą arba nelaikomą materialiuoju turtu) nustatymu ar perleidimu, kaip antai notaro darbas arba nekilnojamojo turto pardavimo arba pirkimo sutarčių rengimu, net jei pagrindinis sandoris, kuriuo teisiškai pakeičiamas turtas, nėra įvykdomas.

### 3. 1 dalis netaikoma:

- a) konkrečiam žemės plotui neskirtų pastatų ar pastatų dalių planų rengimui;
- b) prekių saugojimui nekilnojamame turte, jeigu nei viena konkreči nekilnojamojo turto dalis nėra skirta paslaugas įsigyjančiam asmeniui išimtinai naudoti;
- c) reklamos teikimui, net jai tai susiję su nekilnojamojo turto naudojimu;
- d) tarpininkavimui teikiant apgyvendinimo paslaugas viešbučiuose ar kitose panašią veiklą vykdančiose įstaigose, pavyzdžiui, poilsiavietėse ar stovyklauti įrengtose vietose, jeigu tarpininkas veikia kito asmens vardu ir jo naudai;

e) vietos stendui suteikimui mugėje ar parodoje kartu su kitomis susijusiomis paslaugomis, kad mugės ar parodos dalyvis galėtų rodyti savo eksponatus, pavyzdžiui, stendo dizainui, eksponuotų pervežimui ir saugojimui, aprūpinimui mašinomis, laidų tiesimui, draudimui ir reklamai;

f) mašinų ar įrenginių instaliavimui ar surinkimui, priežiūrai ir remontui, tikrinimui ar priežiūrai, jeigu tos mašinos ar įrenginiai nėra arba netampa nekilnojamojo turto dalimi;

g) investicijų į nekilnojamąjį turtą portfelio valdymui;

h) teisinėms paslaugoms, išskyrus nurodytąsias 2 dalies q punkte, susijusiomis su sutartimis, įskaitant konsultacijas dėl sutarties sąlygų, kaip perleisti nekilnojamąjį turtą arba užtikrinti tokios sutarties vykdymą arba įrodyti tokios sutarties buvimą, kai tokios paslaugos nėra susijusios su nuosavybės teisės į nekilnojamąjį turtą perleidimu.

### 31b straipsnis

Kai paslaugas įsigyjančiam asmeniui suteikiama įranga, kad jis atliktų darbus, susijusius su nekilnojamoju turtu, toks sandoris yra paslaugų, susijusių su nekilnojamoju turtu teikimas, tik jeigu teikėjas prisiima atsakomybę už darbų atlikimą.

Laikoma, kad teikėjas, kuris aprūpina paslaugas įsigyjantį asmenį įranga ir jai eksploatuoti reikalingais darbuotojais, kad šis atliktų darbus, prisiėmė atsakomybę už tų darbų atlikimą. Prielaida, kad teikėjas yra atsakingas už darbų atlikimą gali būti nuginčyta bet kuriais susijusiais faktiniais ar teisiniais įrodymais.

### 31c straipsnis

Siekiant nustatyti telekomunikacijų, transliavimo ar elektroninėmis priemonėmis teikiamų paslaugų, kurias apmokestinamasis asmuo savo vardu teikia kartu su apgyvendinimu viešbučiuose ar kitose panašią veiklą vykdančiose įstaigose, pavyzdžiui, poilsiavietėse ar stovyklauti įrengtose vietose, teikimo vietą, laikoma, kad šios paslaugos teikiamos tose vietose.“;

iii) 7 poskirsnyje įterpiamas šis straipsnis:

### „33a straipsnis

Bilietų į kultūros, meno, sporto, mokslo, švietimo, pramogų ar panašius renginius teikimui, kurį savo vardu, tačiau organizatoriaus naudai vykdo tarpininkas arba savo naudai vykdo apmokestinamas asmuo, kuris nėra organizatorius, taikomas Direktyvos 2006/112/EB 53 straipsnis ir 54 straipsnio 1 dalis.“

3. I priedo 4 punktas papildomas šiais papunkčiais:

„f) radijo ar televizijos programų gavimas, kai jos platinamos radijo ar televizijos tinklu, internetu ar panašiu elektroniniu tinklu ir skirtos klausyti ar žiūrėti naudotojo pasirinktu laiku ir jo individualiu prašymu pagal žiniasklaidos paslaugų teikėjo siūlomą programų katalogą, kaip antai užsakomosios televizijos arba vaizdo paslaugos;

g) internetu arba panašiu elektroniniu tinklu (IP srautinis duomenų siuntimas) radijo arba televizijos programų platinimas, nebent jos transliuojamos tuo pačiu metu kaip radijo arba televizijos tinklu perduodamos ar pakartotinai perduodamos programos;

h) ryšių tinklais perduodamo garso ir garso bei vaizdo turinio teikimas, kurio nevykdo ir už kurį redakcinės atsakomybės neprisiima žiniasklaidos paslaugų teikėjas;

i) tolesnis žiniasklaidos paslaugų teikėjo garso ir garso bei vaizdo turinio teikimas ryšių tinklais, kurį vykdo ne žiniasklaidos paslaugų teikėjas.“

### 2 straipsnis

Telekomunikacijų, radijo ir televizijos transliavimo ar elektroninėmis priemonėmis teikiamoms paslaugoms, kurias Bendrijoje įsisteigęs teikėjas teikia neapmokestinamajam asmeniui, kuris ten įsisteigęs, turi nuolatinę gyvenamąją vietą ar paprastai gyvena, taikomos šios nuostatos:

a) paslaugų teikimo vieta kiekvienu apmokestinimo momentu, įvykusi iki 2015 m. sausio 1 d., yra teikėjo įsisteigimo vieta, kaip numatyta Direktyvos 2006/112/EB 45 straipsnyje, neatšizvelgiant į tai, kada paslaugos baigtos teikti arba baigtas nepertraukiamas tokių paslaugų teikimas;



- b) paslaugų teikimo vieta kiekvienu apmokestinimo momentu, įvykusių 2015 m. sausio 1 d. arba vėliau, yra vieta, kurioje paslaugas išigyjantis asmuo yra įsisteigęs, turi nuolatinę gyvenamąją vietą ar paprastai gyvena, neatsižvelgiant į tai, kada paslaugos pradėtos teikti arba kada pradėtas nepertraukiamas tokių paslaugų teikimas;
- c) jei apmokestinimo momentas įvyko iki 2015 m. sausio 1 d. valstybėje narėje, kurioje įsisteigęs teikėjas, joks mokestis netampa mokėtiniu paslaugas išigyjančio asmens valstybėje narėje to paties apmokestinimo momento atžvilgiu 2015 m. sausio 1 d. arba vėliau.

3 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2015 m. sausio 1 d.

Tačiau Įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 282/2011 13b, 31a ir 31b straipsniai, įterpti šiuo reglamentu, taikomi nuo 2017 m. sausio 1 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Liuksemburge 2013 m. spalio 7 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

J. BERNATONIS